

[Chr. Christiansen.]

det ærede medlem hr. Weikop eller det ærede medlem hr. Anker Lau, hvilket egentlig nok kan forundre noget, for de plejer ellers altid at tale om, at de navnlig gerne vil på talefod med funktionærgrupperne. Men det er jo ikke alene et fagligt, det er også et politisk spørgsmål, og jeg vil da gerne for min del sige til det ærede medlem hr. Weikop, at lønmodtagere over en bred front, det er først og fremmest forbrugere, som også er interesseret i de spørgsmål, jeg her har fremdraget, og jeg er nu sikker på, at det vil åbenbare sig på et eller andet tidspunkt.

Det ærede medlem hr. Weikop var i sin iver efter at gøre den tale, jeg holdt, til noget „intet“, slet ikke inde på de bemærkninger, jeg gjorde, da jeg spurgte, om det, at den større fortjeneste ikke kom uvedkommende ved, også skulle være gældende f. eks. for funktionærer og arbejdergrupper. Men jeg forstår tavsheden derhen, at det altså ikke var meningen; det er i virkeligheden kun på nogle ganske enkelte områder, man skal have lov til at have store fortjenester uden indblanding fra anden side.

Det ærede medlem hr. Anker Lau troede, der var faldet ro over gemytterne; det troede jeg for så vidt også, men da jeg så det forslag, som det ærede medlem hr. Anker Lau har været med til at fremsætte, blev jeg klar over, at helt ro over gemytterne var der alligevel ikke. Det ærede medlem fandt, at undersøgelserne vedrørende frugt og grønsager var ganske værdiløse og skadelige, men det er min opfattelse, at lige meget hvad vi vil prøve at undersøge her i landet, som angår disse områder, ville de fra den side blive betegnet som værdiløse og skadelige. Jeg er imidlertid ikke sikker på, at forbrugerne har den samme mening.

Jeg gentager, hvad jeg sagde i mit første indlæg, at jeg ikke har noget imod, at vi kigger på § 24, ikke ud fra det synspunkt, at den skal ophæves, men for at se, om vi kan finde en formulering, som måske er bedre i overensstemmelse med de nuværende forhold. Det har jeg ikke noget imod at være med til. Hvad angår spørgsmålet om nødvendigheden af såvel pris- som monopollov, vil jeg sige: mon ikke det ville være klogt at afvente begivenhedernes udvikling blot nogle måneder frem i tiden, så

stod vi nok med et solidere grundlag for en bedømmelse, end vi gør i øjeblikket? Jeg er overbevist om, at der er meget, der kan rettes, men det mener jeg ikke vi er i stand til at bedømme i dag. Under de forudsætninger har jeg ikke noget imod at gå ind i en drøftelse om prislov og monopollov i et kommende udvalg.

Anker Lau: Jeg havde ikke til hensigt at sige mange ord i denne omgang, men det ærede medlem hr. Chr. Christiansen kan jo fremstille sagen på en sådan måde, at man synes, man er nødt til at sige noget alligevel. Nu forsøgte det ærede medlem at stille det private erhvervsliv op over for lønmodtagere og forbrugere. Det er en mærkelig tankegang, som afslører, at det ærede medlem ikke forstår, hvad det private erhvervslivs opgave egentlig er. Det er at skaffe de billigst mulige varer frem til forbrugerne og skabe så gode kår i virksomhederne for lønmodtagerne som muligt, og i den udstrækning har de fælles interesser. Når det imidlertid viser sig, at ikke en af de undersøgelser, der har været foretaget, har resulteret i pålæg af nogen art og ikke har fremkaldt ændringer på noget område, og når vi har monopolloven, som vi alle sammen erkender netop skal ramme alt det, der kunne være angribeligt, begriber jeg ikke, at man behøver bestemmelsen i § 24.

Jeg takker den højtærede minister, fordi han er enig med mig i, at den fri konkurrence gør det bedre. Jeg vil gerne kvittere med at sige, at jeg er enig i, at hvor der ingen konkurrence er, har vi monopollovgivningen; det er dér, den skal bruges. Jeg forstår blot ikke, hvad vi skal med alt det andet, for der er jo fri konkurrence på frugt- og grønsagsmarkedet og på en masse andre områder. Det har da også vist sig, at det ingen betydning har haft, og det er det, jeg synes vi må snakke os til rette om i udvalget, om vi dog ikke kan komme af med noget af alt det overflødige.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann sagde, at for nogle virksomheder kunne forhåndsgodkendelse være en bekvemmelighed. Ja, det er muligt, men det er ikke det almindelige. Men det må vi som sagt snakke os til rette om i det kommende udvalg.

Så havde det ærede medlem en bemærk-